

Ένα κάθε μήνα

Αγαπητοί μου ένορίτες, Χριστός Ανέστη.

Η Ανάσταση του Ίησοῦ Χριστοῦ εἶναι μοναδικό γεγονός στην ἀνθρώπινη Ἱστορία. Εἶναι τό θεμέλιο της πίστεώς μας. Σημειώνει ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος: «*Εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ἡμῶν*». Α΄ Κορ. ΙΕ΄ 17. Εἶναι, ἀκόμη, καί ἡ βάση τῆς ἠθικῆς ζωῆς. «*Εἰ νεκροί οὐκ ἐγείρονται (ὡς συνέπειας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ) φάγωμεν, πίνωμεν, αὔριον γάρ ἀποθνήσκομεν*». Α΄ Κορ. ΙΕ΄ 32

Καί σάν τέτοιο γεγονός, πού εἶναι ἡ Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἔπρεπε νά τεκμηριωθεῖ πλήρως. Σ' αὐτό συνετέλεσαν πολλοί παράγοντες. Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ, ἡ ταφή του, ἡ σφράγιση τοῦ τάφου του, τό φύλαγμα τοῦ τάφου, κυρίως ἡ δυσπιστία τῶν μαθητῶν του στην Ανάστασή του.

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ψάλλει: «*Ὡ καλή ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας εἰς ἐπίγνωσιν ἤξε*».

Ἀσφαλῶς δέν ἐπαινοῦμε τόν Θωμά γιά τήν ἀπιστία, ἀλλά δοξάζουμε τόν Χριστό, πού διά τῆς ἀπιστίας τοῦ Θωμᾶ ἐφανίστηκε ξανά, γιά νά πιστοποιηθεῖ ἀκόμη περισσότερο καί πιό ἔντονα ἡ Ανάστασή του.

Ἀλλά ἄς πάρουμε τά πράγματα ἀπό τήν ἀρχή:

1) Οἱ μυροφόρες δέν πιστεύουν ὅτι θά ἀναστηθεῖ ὁ Χριστός. Γι' αὐτό καί πηγαίνουν νά ρίξουν μύρα στό νεκρό σῶμα τοῦ Ίησοῦ.

2) Οἱ ἄγγελοι στέλνουν τίς γυναῖκες στούς Ἀποστόλους, καί οἱ Ἀπόστολοι δέν τίς πιστεύουν. Τούς φάνηκαν «ὡσεὶ λῆρος», σάν ἀνοησίες ὅσα τούς εἶπαν, γιά τήν Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ.

3) Ὁ Πέτρος καί ὁ Ἰωάννης ἔτρεξαν στόν τάφο νά ἰδοῦν τί ἔγινε. Τόν βλέπουν κενό, καί ὁμως δέν τούς πάει τό μυαλό ὅτι ὁ Ίησοῦς ἀναστήθηκε.

4) Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ὅταν εἶδε τόν Ίησοῦ ἀναστημένο, νόμισε ὅτι εἶναι ὁ κηπουρός τοῦ περιβολιοῦ καί ὅτι ἐκεῖνος τόν πῆρε καί τόν ἔκρυψε.

5) Ὁ Λουκάς καί ὁ Κλεόπας πορεύονται πρὸς τό χωριό Ἐμμαούς, φεύγοντας ἀπό τά Ἱεροσόλυμα, ἀπογοητευμένοι ἀπό τά γεγονότα.

Μετά ἀπ' ὅλη αὐτή τήν κατά συρροή ἀπιστία ὄλων αὐτῶν, ἀναλαμβάνει ὁ Ίησοῦς μία προσπάθεια νά ἐφανισθεῖ ἀναστημένος, ζωντανός, μέ τό νέο σῶμα του, γιά νά τούς δείξει ὅτι ἀναστήθηκε πραγματικά.

Ἐφανίστηκε πρῶτα στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τή μητέρα του.

Ἐφανίστηκε κατόπιν σέ μία ομάδα μυροφόρων γυναικῶν, τίς ὁποῖες προσφώνησε μέ τή λέξη: «χαίρετε». Ἐκεῖνες τόν προσκύνησαν καί τοῦ ἔπιασαν τά πόδια.

Ἐφανίστηκε μετά στή Μαρία τή Μαγδαληνή καί στούς δύο μαθητές πού πορεύονταν πρὸς Ἐμμαούς.

Στούς μαθητές του δέν εἶχε ἐφανισθεῖ ἀκόμη. Ζητοῦσε ἀπ' αὐτούς μία περισσότερη πίστη, ὁμως καί αὐτοί δέν μπορούσαν νά πιστέψουν στην Ανάστασή του.

Ἀφοῦ πολιορκήθηκαν μέ τόσες εἰδήσεις, περί ἐφανίσεως τοῦ Ίησοῦ ἀναστημένου, ζωντανοῦ καί ὑγιοῦς, ἐφανίζεται τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς στούς δέκα μαθητές στό ὑπερῶο, καί τούς προσφωνεῖ: «*εἰρήνη ὑμῖν*». Οἱ μαθητές ψηλαφοῦν τά χέρια, τά πόδια, τήν πλευρά του καί ὁ Ίησοῦς μέ φύσημα τούς ἔδωσε τό Ἅγιο Πνεῦμα καί τήν ἐξουσία νά συγχωροῦν ἁμαρτίες.

Όμως έλειπε ο Θωμάς. Όταν επέστρεψε, άκουσε από τούς άλλους μαθητές τό πλήθος εμφανίσεων του άναστημένου Ίησοϋ. Άκουσε για τίς τρύπες στα χέρια, στα πόδια, στην πλευρά, ότι τον ψηλάφησαν, αλλά αυτός δέν πίστεψε. Είπε χαρακτηριστικά: **«Άν δέν ίδώ τίς τρύπες στα χέρια του Ίησοϋ και δέν βάλω τό δάχτυλο στις τρύπες των χεριών και δέν βάλω τό χέρι μου στην πλευρά του, δέν θά πιστεύσω».**

Ο Χριστός δέχεται και αυτήν την πρόκληση, και πραγματοποιεί νέα εμφάνιση μπροστά στους μαθητές, οκτώ ήμερες μετά, παρόντος και του Θωμά. Τόν προσκαλεί μέ τά ίδια του τά λόγια. Ο Ίησοϋς ήταν παρών ως Θεός. Τόν αναγκάζει νά τον ψηλαφήσει, και τότε άπαντά ο Θωμάς: **«Εσύ είσαι ο Κύριός μου και ο Θεός μου»**, και ο Ίησοϋς του λέει: **«Επειδή μέ είδες πίστεψες ότι άναστήθηκα, μακάριοι όμως θά είναι εκείνοι πού δέν θέ μέ ίδουν αλλά θά πιστεύσουν».**

Η όμολογία του Θωμά είναι καταπληκτική! Τόν ονομάζει Κύριο και Θεό!

Όλες οι εμφάνισεις του Άναστημένου Ίησοϋ, ιδιαίτερα εκείνη για νά κατανικήσει την άπιστία του Θωμά, μάς υποβοηθοϋν νά στηριχθοϋμε στην πίστη μας προς τόν Άναστημένο Ίησοϋ Χριστό.

Οι μαρτυρίες της Άναστάσεως του Ίησοϋ, όπως βλέπουμε, δέν προέρχονται από χείλη εύπιστων ανθρώπων αλλά από ανθρώπους, αυτόπτες μάρτυρες, πού παρέμειναν δύσπιστοι μέχρι της στιγμής, πού τούς δόθηκαν όλες οι άποδείξεις πού ζητούσαν. Δέν ήταν του δόγματος, **«πίστευε και μή έρεύνα».** Ήθελαν άποδείξεις και τούς δόθηκαν πλουσιοπάροχα.

Ο Ίησοϋς Χριστός επί σαράντα ήμερες πραγματοποίησε και άλλες πολλές εμφάνισεις, πού καταγράφονται στα ιερά ευαγγέλια. Την τεσσαρακοστή ήμέρα, λίγο πριν αναληφθει, ήταν παρόντες περισσότεροι από πεντακόσιοι άνθρωποι, οι όποιοι όλοι τον είδαν, τον άκουσαν, τον προσκύνησαν και τον είδαν νά άνέρχεται στους ουρανούς.

Όλοι οι μαθητές και όλοι οι υπόλοιποι πίστεψαν στο Χριστό, ως Κύριο και Θεό, άφοϋ τούς παρασχέθηκαν πάμπολλες άποδείξεις ότι, **ο Χριστός ήταν πραγματικά άναστημένος, ζωντανός και υγιής, όχι ένα πνεϋμα ή φάντασμα.** Χωρίς αυτές τίς έμπειρίες θά ήταν άδύνατον νά περιτρέξουν ολόκληρο τόν κόσμο, μέσα σε ταλαιπωρίες και πολλούς κινδύνους μέχρι και τόν θάνατο, κηρύσσοντας τό ζωηφόρο κήρυγμα της Άναστάσεως του Χριστού. Κανείς δέν θυσιάζεται για μία πλάνη, μία φαντασία ή ένα ψέμμα.

Η Άνάσταση του Χριστού είναι ένα πραγματικό γεγονός, και η πίστη μας στον Άναστημένο Ίησοϋ Χριστό μάς δίνει θάρρος για τή ζωή, μάς αφαιρεί κάθε άπογοήτευση, μάς προσφέρει την άληθινή χαρά και την πραγματική ειρήνη, μάς κάνει νά βλέπουμε διαφορετικά τή ζωή και τόν κόσμο. Μάς οδηγεί ασφαλώς στη Βασιλεία του Θεού.

Μέ κάθε ευχή και εύλογία

Χριστός Ανέστη

ο πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου